

ni per un guany material com els professionals ni per un guany ultraferreud, com els encugs, ho fei per amor
 pròpia, per caritat, sense de les forces que bella i sense
 pures de la bondat humana. La ^{meu} malaltia s'havia
 presentat en una forma violenta. ~~que~~ Jo ignorava els seus noms
 i la meua desorientació era tan forta com els seus símptoms.
 "Consulta un metge" me va dir. (Elle era molt d'ici
 nada a aquesta catàstrofe pràctica) "No tinc diners" va
 fer-me veure, i ella sense pensar s'hi va. "Ja t'ho pagaré
 jo". Vaig consultar un metge. Va fer-me un diagnòstic
 terrible. Segues de, si no tinc ja res de en el cervell cor,
 tot hi era desllor'gat, usat, fora de lloc. No funcionaven
 be, ni cor ni ronyon, ni pulmó, ni estomac, ni fetge ni
 budells. No recordo si va receptar-me algun cosa, se que
 em va donar un repòs absolut, una alimentació sense
 abundant. Bons aires, presentment els de alta muntanya,
 i... que t'ho va ^{naturalment} al cap de 8 dies.

La mera sortida de casa d'aquella home, fou un cas ³⁹
ment dels mes trágics de la guerra nida. En un quart de 5,
al mes de abril, feia un vent gris, i una claror gresca
no amarrava la ciutat, Eileen en'esperava a casa per a saber
el resultat de la consulta. Jo no li'havia pensat que n'adon-
gavays, sabia que el diagnòstic d'infart era allà que
a mi; Per avar - recercai-me amb la casa seny-
teria que travessa el Rotau. En arribar al bell mig
del pont no em solia estar d'aturar-se ^{com de consuegut} a l'oullera
l'aigua verda, profunda, ^{que passa} perpètua i socorregant
amb un bramol d'inistre. Per trajectes hi havia
a aquella hora i per aquest lloc. Vaj lliurar-me
a tot el dolor dels meus colons. "Si tinguessis
valor et tiraria de cap al riu, - pensau - aquest pont
sembla fet aprofit, ^{Peri} ~~Atat~~ el ~~sea~~ sol arides toccats
a una vèrta demostre que si bé les autor. tot ~~et~~

En l'article proper, que serà l'últim d'aquesta
sèrie, descriure i explicaré les travessies del desert, con-
tinuació del mateix viatge, les travessies de l'Atlas.

helvètiques l'ajuden ^{generalment} ~~no~~ permetent que treballis) a morir-te de gana,
 tenen la delicadesa de pensar en el salvament dels suicides;
 i treuro's per tots es mitjans de les urnes del Diódon. Jo pensava
 fudament i tristement en aquestes coses, i vaig arribar a la
 conclusió que ^{era sobratlle} ~~tenia~~ ^(motius sobrats) per a llembar-me o e'
 aigua. ~~per~~ ^{ho fan} ~~altres~~ ~~amb~~ ~~un~~ ~~motiu~~ ~~causa~~ ~~ho~~ ~~fan~~. Solament per
 un desenyany d'amor ~~no~~ ~~ho~~ ~~podria~~ ~~fer~~ ~~que~~ ~~aportava~~ ~~el~~ ~~desitj~~.
 i jo tenia ^{ultra aquest motiu, altre encara més poderós} ~~plac~~ ~~de~~ ~~altres~~ ~~motius~~ ~~després~~ ~~d'aquest~~. En aquell mo-
 ment ja poques esperances em restaven de triumpar a l'Ins-
 titut. La incompatibilitat entre ells i jo augmentava d'10 per
 dia. No ^{compartava ni} ~~tenia~~ ~~amb~~ la simpatia ni amb la comprensió
 dels meus mestres llevat de la de piano, una dolça i sensual
 rossa que havia sofert molt a l'Institut. ~~Jo~~ ~~havia~~ ~~desobert~~
 i desobert buscament per ^{la} ~~una~~ ~~malaltia~~, i encara desposant
 que l'aprovis me'n mancaria dos. Jo havia desobert es diners
 guanyats ferosament durant dos llargs anys de sacrifici. Podia
 recomenar? Jo havia tansejat ^{actes} les coses administratius de l'Ins-
 titut i voldria que no farien no per una lleixable ~~fan~~ ~~per~~
^{com jo} ~~interessant~~. Me'n podia ben despenir! Tots es cures belles d'encara

^{frases benèvols}
fermets i ajuda benevolament a morir de pau. 28
Un estranger, tenen ferms propòsits de salvar-lo de les
aigües del Poder. Jo no se pos el que era ne deturar.
En aquell moment, poques esperances eren quedaven
de triuflar a l'Institut, ~~un~~ ^{un} ~~del~~ ^{del} ~~poli~~ ^{poli} ~~propòsits~~ ^{propòsits} entre
ells i jo augmentava di-per-di, Jo hauria volgut arribar,
aquest curs no podria acabar-lo i encara suplant,
que l'aprobés em'ni faltarien dos mesos. Els meus estalvis
de dos anys hi haurien passat tots, ^{y l'alta administració de l'any} ~~hi hauria~~ ^{dos} ~~hauria~~ ^{hauria} ~~dos~~ ^{dos}
i tot no fari cap concessió a una deixella tant poc interessat.
esperances de recourent, un any perdut, ~~la~~ ~~meua~~
contacte amb es orquents de Borrells també; D'on treuria
els diners? No podria ni somniar-hi. Els meus bis
L'home que jo creia est'ent en plena fàbrica d'indústria
ment, i ara perdria la salut que era l'última
filla em restava. Pense que el meu secret era
molt més sofisticat que molts d'altres.

de la nova vida destreçada, amor, carrera, i ara salut, l'única ³⁸
cosa que fies ara no m'havia fallat.

clavat en la impetuosa carrera del Rodan, Em semblà que jo
caminava a gran velocitat, que fugia, suavecement, alade-
llent, vers regions noves, ideals, on els diners no tenien
importància; on d'ora els somnis, els publies i el fetge
funcionaven sempre a la perfecció. M'arribava. Març,
Vaig aixecar l'esqueró; vaig veure la ciutat ja que el
crepuscle amara de trist, i els tramunts indiferents,
que passaven pel meu costat, aleshores torni a esguardar el
Rodan i vaig concebre-li personalitat. Ell corria sobre i sobre
nos amb ansies de conquesta, sortia del Lemán, entre les
aigües del qual s'era barrejat i ara, novament lleure, sol,
i voluntari, lliscava amb avel·l per la ciutat vella
sineu per a embolotar-se en la bondat ja que d'icurs
vells, me fada ^{airamplos se calmar-se} ~~les plantes fructíferes~~, bibrillegar
sota celtes mediterrànies.

Fosqreia, una petita contracció de l'estómac va formar-me a
Jolover les 5 al reclotge de Tour de l'île

la realitat. Descobri que tenia gana. I no em tolava de menjar. F
fins l'endemà al migdia! Però el diagnòstic del meu problema,
havia canviat es meus horitzonts; Em plava present, de
tots els orgullus expallats! Ja només podia somniar en gauri-
me. Va ésser un moment que no oblidaré mai; Per a arri-
bar a convencer-me que tot era acabat, que tots els il·lusions
s'an pensament ^{ment} perillosaement restringudes s'endevocaven va; ^{hauria}
de mirar la realitat no ideament com a cosa sinó llarga estona.
a la fi, atenyent-se per la renúncia total. ^{acompliment} ^{collat} que se miri
ja no hi havia per a veure ni aleshores, ni per vinde, ni ^{l'alt}
vaig sentir que els pocs dies que em restaven podien ésser
dispendials en menjar. Ja ^{tenir} ^{que} tinc gana. El beure era ple
de petites cremeries, flavors de pasta de full ben eixit, 'de vainille
i de brioche ^{parfumada al llimó}. Vaig trolar-me embolicada sense saber com.
H. Emancipar vaig ferir un acord d'entendre de jovent en
veure aturar-se el dependent i delectar-se un peu
desistint. Un xalolote a la creïma. (La meua veua era
la d'un condemnat a mort ^{al} ^{que} ^{se} ^{ha} ^{permes}
vis obediència satisfer els d'aver caprici.) Hauria oblidat